

ישמח הקדוש ברוך הוא כמקדש, כמו שנאמר (תהלים קד) ישמח ה' במעשיו.

בהיכל הזה קיימים הענוגים והתפנוקים של הרוחות, והשעשוע שמשתעשע הקדוש ברוך הוא בגן עדן. כאן היא תשוקת הכל וענג הכל להתחבר הכל כאחד ולהיות הכל כאחד, הקשר של הכל ביחוד אחד כאן עומד.

שבשבר האיברים מתחברים באיברים העליונים, כל אחד ואחד פראוי לו, אין להם תשוקה ואין להם ענג, רק ביחוד של ההיכל הזה, והכל כאן תלוי. כשהתחברות של כאן מתחדת ביחוד אחד, אזי כל אור האיברים וכל הארת הפנים וכל השמחות, כלם מאירים ושמחים.

אשרי חלקו של מי שידע לסדר סדורים ולתקן את תקוני ההשתלמות פראוי, אהבתו של הקדוש ברוך הוא בעולם הזה ובעולם הבא. ואז כל הדינים וכל הגזרות הרעות עוברות ומתבטלות מן העולם.

היכל זה היכל של תשוקה, היכל של ענג, היכל של שעשוע עליון ותחתון כאחד. ומקבלים כלם האור של הגר העליון שמאיר לכל ולהתחד הכל כמו שצריך ביחוד שלם. ועל זה היכל זה עומד בסתר הכל, גנוז מהכל. אף על גב שכלם מסתרים, זה מסתר וגנוז יותר, להיות ברית קיום הכל כאחד, זכר ונקבה, להיות שלמים.

ההיכל הזה נקרא ארון הברית, שהוא ארון כל הארץ. משום שזהו מקום שיוצאות ממנו כל הנשמות של העולם ליחד יחוד למטה, ולהמשיך את היחוד של הקדוש ברוך הוא ממעלה למטה

הוא כמלקדמין, כמה דאת אמר (תהלים קד) ישמח יי' במעשיו.

בהאי היכלא, קיימין ענוגין ותפנוקין דרוחי, ואשתעשעוּתא דאשתעשע קדשא בריהּ הוא בגנתא דעדן. הכא איהו תיאובתא דכלא, וענוגא דכלא, לאתחברא כלא כחדא, ולמהוי כלא חד, קשורא דכלא ביחודא חדא הכא קיימא.

דכד שייפי כלהו מתחבראן בשייפין עלאין, כל חד וחד פדקא חזי ליה, לית לון תיאובתא, ולית לון ענוגא, פר ביחודא דהאי היכלא, פלא הכא תליא. פד אתחברוּתא דהכא אתיחד ביחודא חדא, פדין כל נהירו דשייפין, וכל נהירו דאנפין, וכל חדוון, כלהו נהירין וחדאן.

זבאה חולקיה, מאן דיידע לסדרא סדורין, ולאִתקנא תקוני אשתלמוּתא כדקא יאות, רחימו דקודשא בריהּ הוא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. וכדין, פל דינין, וכל גזרין בישין, מתעברין ומתבטלין מעלמא.

היכלא דא, היכלא דתיאובתא, היכלא דענוגא, היכלא לאשתעשעא עילא ותתא כחדא. ומקבלא כלא נהירו דבוצינא עלאה דנהיר לכלא, ולאִתיחדא כלא כדקא יאות ביחודא שלים. ועל דא, היכלא דא קאים בטמירו דכלא, גניז מפלא. אף על גב דכלהו טמירין. דא טמיר וגניז יתיר. למהוי ברית קיימא פלא כחדא, דכר ונוקבא למהוי שלים.

היכל דא אקרי ארון הברית, דאיהו ארון כל הארץ. בגין דהאי איהו אתר, דנפקו מניה כל נשמתין דעלמא, ליחדא יחודא לתתא, ולאִמשכא יחודא דקודשא בריהּ הוא

לתת לצדיק, משום שיצאו מצדיק ונכנסות לצדיק, ואחר כך יצאו מצדיק ונכנסות למקום שיצאו משם.

ארוץ הברית הנה לוקח הכל מצדיק, ואחר כך יוצאות ממנו ונכנסות לצדיק שלמטה. אחר כך יוצאות מהצדיק שלמטה ונכנסות לארוץ הברית הנה, שיהיו כל הנשמות כלולות ממעלה וממטה להיות שלמות מכל הצדדים. וארוץ הברית הנה לוקח מהצדיק אותן נשמות משני צדדים.

בא וראה, מבוטע הבאר אינו נפרד מהבאר לעולמים, ולכן המקום הנה הוא תקון של הכל, הקיום של כל הגוף, להיות שלם בכל פראוי. פאן הוא היחוד והקשר כאחד להיות מעלה ומטה אחד בקשר אחד, שאין נפרדים כל האיברים זה מזה, ולהמצא הכל פנים בפנים.

ועל זה שנינו, מי שקשמש מטו מאחור, מכחיש את תקון ההסתכלות פנים בפנים, להאיר הכל כאחד ולהמצא הכל פנים בפנים בדבקות פראוי, כמו שגאמר (בראשית ב) ודבק באשתו. באשתו דוקא, ולא אחורי אשתו. שנים הם. יעקב הוא למעלה, ויוסף הוא למטה. שתי תשוקות הן, אחד ההיכל הששי, ואחד ההיכל השביעי הנה. התשוקה שלמעלה באותן נשיות שנוטל יעקב. התשוקה שלמטה בשמוש הנה שנוטל יוסף. משני הצדדים הללו נוטל (וה) ארוץ הברית את רוח החיים. מהצד של יעקב נוטל את רוח החיים שלמעלה שנדבק בו באותן נשיות, ומכניס (באותן נשיות) (ונכנס) את רוח החיים

מעילא לתתא, ליהבא לצדיק, בגין דנפקו מצדיק, ועיילי בצדיק. ולבתר נפקי מצדיק, ועיילי באתר דנפקי מתמן.

האי ארוץ הברית, נקיט פלא מצדיק. ולבתר, נפקי מניה, ועיילי בצדיק לתתא. לבתר נפקי מצדיק דלתתא, ועיילי בהאי ארוץ הברית. למהוי כל נשמתין פלילין מעילא ומתתא. למהוי שלים מפל סטריין. והאי ארוץ הברית, נקיט מצדיק אינון נשמתין, מתרין סטריין.

תא חזי, מבוטע דבירא לא מתפרשא מבירא לעלמין, ועל דא, האי אתר, שכלולא דכלא, קיומא דכל גופא, למהוי שלים בכלא דדקא יאות. הקא, הוא יחודא וקשורא כחדא, למהוי עילא ותתא חד, בקשורא חדא, דלא מתפרשן כל שייפין דא מן דא, ולאשתכחא כלא אנפין באנפין.

ועל דא תנינו, מאן דשמיש ערסיה מאחורא, אכחיש תקוונא דאסתכלותא אנפין באנפין, לאנהרא כלא כחדא, ולאשתכחא כלא אנפין באנפין, בדבקותא דדקא יאות, כמה דאת אמר (בראשית ב) ודבק באשתו, באשתו דייקא, ולא אחורי אשתו.

תרין אינון, יעקב איהו לעילא, יוסף לתתא. תרין תיאובתין אינון. חד היכלא שתיקתא. וחד האי היכלא שביעאה. תיאובתא לעילא, באינון נשיקין דנטיל יעקב. תיאובתא לתתא, בהאי שמושא דנטיל יוסף. מתרין סטריין אלין, נטיל (האי) (דף רנ"ט ע"ב) ארוץ הברית רוחא דחיי. מסטרא דיעקב, נטיל רוחא דחיי דלעילא, דאתדבק ביה באינון נשיקין, ואעיל (באינון נשיקין) (נ"א ועיל) רוחא דחיי דלעילא ביה, לאתזנא מניה. מסטרא דיוסף, דאיהו לתתא, בסיומא